

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 246**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Käraste,

Jag skref inte i morgon. Ty jag kunde mig i Rvæn på
 gratulera till utgifvandet och honoraret. Men det är all-
 tid nåt nytt med bindningen, det är en stor pläga. tack
 emellertid för det snälla brefvet igår och för att du ordnat
 med Ebba och för att du vill vara med oss och ha litet ro-
 ligt för Herrarna. Jag tror inte mycket på Köpenhamn, ja
 om vi kunde vara där alldeles utesluta och det kunna vi
 kanske. Men jag tänker att sedan hollens kammit, så får du
 det nå förhjärande hemma. Vi ska inte göra nå där slemt
 som när du för i från Jaku Hall-Trimmeren. Men det står nå
 ju bestämt, så tidsen är inna.

Jag förstår nu, att hela gubben med faster Panna har varit att
 han inte ville ha betalt sållakop. Han tyckte närlit bra om Ebba,
 men det gjorde honom väl, att han Postade prangen. Så att nu
 blir nog allt bra. Det var ju nå vi förrökte ställa från början,
 men då kunde det inte aka på ett naturligt sätt. Vi ha nog talat
 med Lovisa om att hon skulle flytta hit, men hon har så
 liten lust till det som möjligt. En tröfs hon nå bra på Ticksä-
 gen ^{säger han} och här tycker hon att det är tygt och träkigt och stävi
 har hon anskligen rätt. Guds äro vi nå glada åt att få hit her-
 re, så att det står och väger, men det kommer nog att gå därhän
 för trängboddhetens skull.

Glän har varit alla möjliga väder i dag. Storm och ~~och~~ nu
 och regn och solken och nu är det storm igen. Följaktligen har
 jag fått reumatism i mitt ben så att det värker rent oerömligt.
 Jag är annars mycket bra och har kunnat gå obekrädat hela
 hösten. Men i Rvæn är det som vanligt. Glän måtte aka bli
 ett urbohta väder.

Tuor du inte att du snart upptäcker, att vi aldrig ha haft
 en Ring vid namn Gustaf Adolf? Tänk på mina berhveljon
 som äro af trä och som alltid ha varit af trä och som ingen
 kritiker annärkt på och det står visat som Popitel af verskrift.

men tillgripas dig nu. Gudskadot för att det är oönskat - Gudslov.

Allmänheten är verkligen så vana vid att det alltså gif-
gas i historiska böcker, så att den tror, att den påhit Katarina
då litet föreskieligt bara för att östads Ramma en effekt.
Kamrateret åter vill jag hålla vad den att ingen Ramma att
märkas. Det är så lätt ändrast för resten. Katarina åter
blir mycket svår att ändra, det kan jag förstå och du vill väl
ha det rätt. Men jag hoppas att det skall gå för mig att göra
partivandringar på ^{på Drömmingsholm} ~~Blaga~~ i Ros. Där finnes det ännu blott
på träderna här i norden, så mycket mer slår upp. Jag Ramma
emellertid inte så vana ihåg så att jag kan säga hur det kan ma-
kas ihop, men det går väl lätt nog. Och hvad har du med Brock-
haus att göra? Låna dig ett par engelska detektivromaner, så att
hjärnan Ramma i stillhet. Läs något viktigt dåligt och spännande.
Jag tror, att Troels Lund är för god lektyr för detta nuvarande tillstånd.
Du gäller det bara att på något sätt få hjärnan att stanna.

Vi ha haft det så trevligt idag Genda och jag, ty vi ha varit och
köpt linne åt mig hos en, som kommer hit med nåsamt från Väster
götland. Jag har köpt tre stycken duktyg, 3 dunarier handdukar
och två par bokar. ^{och} Mamma ^{och} pappa blefva så glada att få
det och glädja sig åt arbetet. Men för resten tycker jag inte att
det kan vara viktigt rätt att nåsamt ledigt skaffa mig linne. Jag tycker
att det bör spinnas och vävas ^{och} ~~fram~~ för att vara någon koder med det.
Appropos om inköp så blir det nu snart en födelnesdag och jag be-
håller så ganska väl en portmannä, den är alldeles slut, eller
och nå en plånbok, den är också slut. Ge mig i alla händelser
bara en nyasak. Jag vet, att jag kommer att vara utfattig till jul
så gif mig intet dyrt. Jag kan inte ge igen.

Glöm, om du råttar Otto, så tala om för honom att gymnasiet lärarin-
nan vid folkskoleseminarium har af rektorerna, som är en väldigt
piktiskt blifvit förbjuden att låna flickornas klassboken. Han heter Eus-
quist och var på skolan i fjol, tror jag. Han är brinnande intresserad
och just för seminarier är det ju viktigt att få låna boken. På bok-
boken och såglarna låna givarna förbjuda, men klassboken betraktas
som "inledning till deas." Rektorerna är mycket foga så kan kan
mätligen skrämmas af en tidningsartikel. Fråga Otto om
man kan göra något sålaga hos någon myndighet.